

2. uložil OHIM uhradit také další náklady řízení.

této otázky se opřel pouze o nepodstatné a z pohledu dotčené veřejnosti vzdálené charakteristiky.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel se na podporu svého opravného prostředku proti uvedenému rozsudku dovolává jednak vady v řízení a jednak porušení práva Společenství Soudem prvního stupně:

1. Podle navrhovatele Soud – co se týče otázky, zda a eventuálně do jaké míry se může patentový zástupce účastnit na zastupování žalobce – nesprávně vyložil článek 19 Statutu Soudního dvora. V souladu s tímto ustanovením zahrnuje pojem „advokát“ (Anwalt) také patentového zástupce (Patentanwalt) v rozsahu, v němž jim jejich právní řád umožňuje zastupovat účastníka řízení před soudem a pokud jim jejich vnitrostátní právní řád poskytuje v právním systému postavení, které je na základě práv a povinností, které jsou jim svěřeny, srovnatelné s postavením advokáta (Rechtsanwalt).

2. Navrhovatel uplatňuje, že – při posouzení otázky, zda a eventuálně do jaké míry mělo být v rámci tohoto řízení zohledněno osvědčení o zápisu americké ochranné známky ROCKBASS č. 76/302 601 a podání žalobce obsahující nové argumenty a důkazy – Soud porušil dosah zásady přezkumu z moci úřední uvedené v článku 74 nařízení č. 40/94, jakož i nesprávně použil čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) tohoto nařízení.

3. Navrhovatel tvrdí, že – co se týče významu a gramatické struktury názvu ROCKBASS – Soud zkreslil a překroutil skutečnosti, které byly uplatněny. Soud nepřihlédl k tomu, že název ROCKBASS je mimořádně složitý a rovněž nepřihlédl k tomu, že dotčený název může být výsledkem velkého množství různých gramatických kombinací. Vzhledem k tomu, že Soud neodůvodnil toto zkreslení skutečnosti, nesplnil kromě toho svou povinnost uvést odůvodnění.

4. Navrhovatel tvrdí, že Soud zkreslil a eventuálně překroutil skutečnosti, které byly uplatněny ohledně samostatného užívání, jehož předmětem mohou být výrobky ve třídě 9 a 18 ve vztahu k požadovaným výrobkům v třídě 15, a protože v tomto ohledu neposkytl srozumitelné odůvodnění, nesplnil také tímto svou povinnost uvést odůvodnění.

5. Podle navrhovatele Soud – co se týče otázky, zda přihlašovaná ochranná známka ROCKBASS je přímo popisná ohledně všech výrobků uvedených v žádosti o zápis – nesprávně použil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. Přitom se nesprávně opřel o porozumění průměrného zaujatého pozorovatele – namísto přihlédnutí k porozumění nezaujatého průměrného pozorovatele – a pro posouzení

(¹) Úř. věst. C 193, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Wojewódzki Sąd Administracyjny ve Varšavě ze dne 22. června 2005 ve věci Maciej Brzeziński proti Dyrektor Izby Celnej ve Varšavě

(Věc C-313/05)

(2005/C 281/10)

(Jednací jazyk: polština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Wojewódzki Sąd Administracyjny ve Varšavě (Polsko) ze dne 22. června 2005 ve věci Maciej Brzeziński proti Dyrektor Izby Celnej ve Varšavě, které došlo kanceláří Soudního dvora dne 9. srpna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Wojewódzki Sąd Administracyjny ve Varšavě žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Zakazuje článek 25 Smlouvy o ES, který zakazuje mezi členskými státy ukládání dovozního nebo vývozního cla nebo poplatků s rovnocenným účinkem, aby členský stát použil článek 80 zákona ze dne 23. ledna 2004 o spotřební dani (Dz. U. č. 29, pol. 257, se změnami) v situaci, kdy spotřební dani podléhá nabytí jakéhokoli automobilu, bez ohledu na místo jeho původu před první registrací na území státu?
- 2) Umožňuje **článek 90 první věta** Smlouvy o ES, podle kterého členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí, aby členský stát uložil spotřební daň na použité automobily dovážené z jiných členských států, přičemž této dani současně nepodléhá prodej použitých automobilů již zaregistrovaných v Polsku, v situaci, kdy spotřební daň byla v souladu se zněním článku 80 polského zákona o spotřební dani uložena na všechny automobily nezaregistrované na území státu?

- 3) Umožňuje **článek 90 druhá věta** Smlouvy o ES, podle kterého členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům, aby členský stát uložil spotřební daň s procentní sazbou závislou na stáří vozidla a objemu motoru, uvedenou v polském prováděcím předpise (§ 7 nařízení ministra financí ze dne 22. dubna 2004 o snížení sazeb spotřební daně – Dz. U. č. 87, pol. 825, se změnami) na použité automobily dovážené z jiných členských států, jestliže se podle obdobného vzorce vypočítává daň z prodeje automobilů používaných v tuzemsku provedeného před jejich první registrací na území státu, přičemž tato daň má následně dopad na cenu tohoto automobilu při jeho dalším prodeji?
- 4) Zakazuje článek 28 Smlouvy o ES, podle kterého jsou mezi členskými státy zakázána množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, a současně s ohledem na znění čl. 3 odst. 3 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, aby členský stát ponechal v platnosti článek 81 polského zákona o spotřební dani, na základě kterého musí subjekty nabývající uvnitř Společenství osobní automobily nezaregistrované v tuzemsku podle předpisů o silničním provozu povinnost po přivezení na území státu podat u příslušného ředitele celního úřadu zjednodušené prohlášení ve lhůtě pěti dnů od data nabytí uvnitř Společenství?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del Giudice di pace di Monselice ze dne 12. července 2005 ve věci Lidl Italia Srl proti Comune di Arcole (VR)

(Věc C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Giudice di pace di Monselice ze dne 12. července 2005 ve věci Lidl Italia Srl proti Comune di Arcole (VR), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. srpna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Giudice di pace di Monselice žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) „Je třeba směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ⁽¹⁾ ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy, pokud jde o balené výrobky uvedené v článku 1 uvedené směrnice 2000/13 vykládat tak, že povinnosti z ní vyplývající, a zejména povinnosti uvedené v člácích 2, 3 a 12, jsou uloženy výlučně výrobcí balených potravin?“
- 2) „V případě kladné odpovědi na první otázku je třeba články 2, 3, 12 směrnice 2000/13/ES vykládat tak, že vylučují, že pouhý distributor baleného výrobku (jak je definován v článku 1 směrnice 2000/13/ES), usazený v členském státě, vyrobeného subjektem usazeným v jiném členském státě než distributor může být považován za odpovědného za porušení oznámené orgánem veřejné moci spočívající v uvedení nepřesné hodnoty (v projednávaném případě se jedná o obsah alkoholu) výrobcem na etiketě balené potravin, a v důsledku toho sankcionován, i když se tento (pouhý distributor) omezuje na uvádění výrobku na trh tak, jak je předán výrobcem?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Sozialgericht Köln ze dne 8. srpna 2005 ve věci G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG proti Gemeinsamer Bundesausschuss, přizváni: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Spolková republika Německo, zastoupená Spolkovým ministerstvem pro zdraví a sociální zabezpečení

(Věc C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Sozialgericht Köln (Německo) ze dne 8. srpna 2005 ve věci G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG proti Gemeinsamer Bundesausschuss, přizváni: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen,